

[Henning Andersen]

Jeg siger tak for takken fra fru Marianne Jelved, men jeg går så også ud fra, at Det Radikale Venstre og SF heller ikke starter med at redegøre for en række ting, man ikke vil. Det tager jeg som en selvfølge.

Så glemte jeg – og undskyld for det, nu er jeg klar over spørgsmålet fra hr. Klaus Hækkerup om underskuddet og finansieringen af underskuddet – at det jo er korrekt, når hr. Klaus Hækkerup siger, at vi finansierer ved låntagning. Sådan er det desværre. Det har jo også vist sig, at det udspil på finanslovsforslaget om besparelser på 7-8 mia. kr. nok skal vise sig at blive meget svært at få udmøntet. Derfor er det da korrekt, at det er øget låntagning, og jeg mener også, jeg havde med i mit første indlæg, at det er uacceptabelt. Vi vil gerne længere; deri er vi enige med Socialdemokratiet. Vi er også enige i det, hr. Lykketoft sagde for lidt siden om, at underskuddet er for stort, og at vi skal have det ned. Sværhedsgraden ligger i at blive enig om, hvordan vi får det ned.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes nu ellers, jeg har gjort mig umage for at sige tingene meget klart, da jeg sagde, at vi ikke vil spare på ulandsbistanden for at finansiere Øststøtten, og at vi ikke vil spare på f.eks. uddannelse eller socialområdet for at finansiere Øststøtten. Så der er altså en form for tabu eller princip. Det har vi sagt helt klart. Regeringen har et ansvar som regering i form af at lægge forslag frem til finansiering af tingene. Det har regeringen ikke gjort fuldt ud. Jeg accepterer, at det er vanskeligt at gøre for en mindretalsregering. Derfor synes jeg, det er fint, at hr. Henning Andersen på Det Konservative Folkepartis vegne siger, at der ingen tabuer er fra regeringspartierne side, når vi indgår i forhandlingerne. Det kvitterer jeg for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Henning Andersen håber, at SF og Det Radikale Venstre ikke vil starte med at sige, hvad vi ikke vil. Men det synes jeg da heller ikke vi har gjort. Vores udgangspunkt er jo i første række beskæftigelsespolitikken og i dette tilfælde militærudgifterne. Vi stillede såmænd bare et lille, uskyldigt spørgsmål til Det

Konservative Folkeparti, og jeg må opfatte besvarelsen på den måde, at Det Konservative Folkeparti er villigt til reelt at diskutere nedskæringer på militærudgifterne på finansloven. Det synes jeg er interessant.

(Kort bemærkning).

Henning Andersen (KF):

Til fru Marianne Jelved med hensyn til ulandshjælp og uddannelse: Der er truffet en aftale her i Folketinget om ulandshjælp op til den ene procent, som vi er ved at nå næste år, de ca. 8 mia. kr.; jeg har fuldstændig forstået de meldinger. Det er en aftale mellem en lang række partier, og indtil man træffer en anden aftale, gælder den aftale. Det lægger vi naturligvis også vægt på i Det Konservative Folkeparti; vi løber ikke fra en aftale.

Jeg er også klar over det med uddannelsen. For øvrigt optager det jo alle partier, at vi skal gøre mere ved uddannelsesområdet. Så også på det punkt har jeg forstået meldingen.

Svend Heiselberg (V):

Venstre vil ikke bagatellisere, at vi går ud af 1991 med et underskud på statsfinanserne på omkring 38 mia. kr., eller at det har været nødvendigt at budgettere med et underskud på mere end 30 mia. kr. i 1992. Eller sagt med andre ord: Staten vil bruge næsten 6.000 kr. pr. dansker mere, end der kommer ind i indtægter.

Venstre vil heller ikke bagatellisere, at vi går ud af 1991 med en ledighed i beskæftigelsen på ca. 295.000, og at det ser ud, som om vi må leve med en arbejdsløshed på måske mere end 300.000 i 1992.

Det er derfor også regeringens fortsatte målsætning, at vi vil ændre den triste kendsgerning, som jeg indledte med at nævne, og jeg tror, at det vil lykkes. Regeringen har jo så ofte vist, at den kan finde forståelse for den nødvendige politik på den ene eller den anden måde.

Jeg er i den situation, at jeg med en lang række tal og eksempler kan henvise til, at udviklingen er gået godt, hvilket bl.a. karaktergivningen forleden vedrørende dansk økonomi bevidner, og det er også på den baggrund, alle internationale økonomer er imponerede over de opnåede økonomiske resultater i Danmark.

Jeg skal afstå fra en lang opremsning af de opnåede resultater, som der trods alt altid har